катѡ ѷмѫ рече, аѕ самь, шйлоха назадь, и паднаха на земата* И пакѫ гй попыта Ійсѫ: кого тарсете; а тѣ рѣкоха: Ійса назарѣа* Ѡговѡри Ійсѫ: рѣкохѫ вй, чй аѕ самь. ако поистинѡ мене тарсете, ѡставете тѣсѫ да йдатѫ* Да см сбаде словото, което рече: чй койте мй сй далѫ, не погѹбихѫ ѿ тѧхѫ никогѡ* И Сймѡнѫ Петарѫ ймаше ножѫ, йзмакна гѡ, и оудари рока архїерѣова, и шраза мѹ оухото десно, а бѣ ймето на рока малхѫ* И рече Ійсѫ на Петра: пахнй ножа вѫ капіата. чашата което мй Ѻц҃ѫ даде, нѣмамѫ ли да ѫ піѧ;* И воискарыте и хїліадникѫ, и слугйте Іѹдейскїи фанаха Ійса. и сварзаха гѡ* И довѣдоха гѡ до Анна първѣнь, защото бѣ тѣсть на Каіафа който бѣ архїерей на ѻнаѕь година* И бѣ каіафа който бѣ далѫ совѣтѫ на Іѹдейте, чй подобрѣ ѥ на ѥдного человѣка да оумрѣ за хората* И подирь Ійса йдѣше Сймѡнѫ Петарѫ, и дрѹгїй оученикѫ: а оученикѫ той бѣ знаенѫ на архїерѣа, и влѣзе сѫ Ійса вѫ двора архїерѣова* А Петарѫ стоѣше при вратата банѫ. йзлѣзе поистинно той оученикѫ, който бѣ знаенѫ на архїерѣа, и рече на вратарницата, и введе Петра* А дѹмаше робйната вратарницата на Петра: да нѣ и ты оученикѫ сй на тогйсѫ человѣка; дѹмаше той: нѣсамь* А стоѧхѫ робы и слугй ѻгань като наладоха, чй зима бѣ, и грѣѧхасѧ. а бѣ стаѧхѫ Петарѫ стоѣше й грѣашесѧ* А архїерѣа попыта Ійса за оученицыте негѡвы, й за оученїето негѡво* Ѡговѡри мѹ Ійсѫ: аѕ лично дѹмахѫ на свѣта: аѕ сакога оучахѫ вѫ соборищата, и вѫ черкова, йдѣто сакога Іѹдейте сѧ собиратѫ: и тайно нищо не дѹмахѫ* Щѡ ма пыташь; попытай койте чѹха, какѡ ѷмѫ дѹмахѫ: ѥто тѣсѫ знамтѫ, койтѣ рѣкохѫ аѕ* А тѣсь като мѹ рече, ѥдинѫ ѿ койте предстоѧхѫ слугйте оудари вѫ страната Ійса, и рече: таи ли ѿговарашь на архїерѣа;* Ѡговѡри мѹ Ійсѫ: ако слѣ дѹмахѫ, свидѣтел-